

verteringslettelse, som det daværende Medlem fra Randers kom med. Efter nu at have hørt det nuværende Medlem for Værø udtale sig principielt om vort Skattevæsen, er det, jeg siger, at Liberalismen fra Værø vistnok vil blive noget tynd. Hvad var egentlig det ærede Medlems Grundstandpunkt i Gaar? Hvad var det, der dikterede hele hans Optræden i Gaar? Det var det, at han stod paa den høitærede Finansministers gamle Standpunkt: alle gamle Skatter ere gode, alle nye Skatter due ikke; derfor skulle vi beholde de gamle Skatter! Det her foreliggende Forslag ramte iøvrigt kun Smaa-ting, sagde han. Det ærede Medlem taug nu rigtig nok stille, efter at jeg havde oplyst ham ved Tal om, at det ikke var Smaa-ting. Jeg personlig fik i alt Fald det Indtryk, at det var den Grundtone, der gik igjennem det ærede Medlems Foredrag baade først og sidst: alle gamle Skatter ere gode, alle nye due ikke, derfor skulle vi saa vidt muligt beholde de gamle. Det er Finansministerens gamle Standpunkt, hvortil Ministeren spier, naar det skal gaa vidt, naar han bliver rigtig radikal, et gammelt bekjendt Slagord, nemlig Kompensation. For mit personlige Vedkommende og vistnok for Manges stiller det sig saa, at Stempelskatten i og for sig er en daarlig Skat, at den ligefrem principielt taget er en daarlig Skat, fordi den træffer høit uretfærdigt, idet de af os, som ingen Gjæld have, i Almindelighed ikke komme til at udrede den, medens de, som have Gjæld, komme til at svare den, og der kan jo desuden iøvrigt anføres Rækker af Exempler, som i det Mindste efter min Opfattelse vise, at det er en daarlig Skat. Naar nu det ærede Medlem for Værø holdt paa denne Skat, saaledes som han gjorde, jeg kan næsten sige med Videnskab, saa forekommer det mig, at vi ogsaa have Ret til at sige, at han paa dette Punkt er saa konservativ, som det kan forlanges, og som man naturligvis ogsaa bør forlange af et Medlem, som er i saa høi en Stilling som det ærede Medlem. Indtil videre antager jeg derfor, at Liberalismen fra Værø vil blive noget tynd. Naar det ærede Medlem saa i sit sidste Foredrag var lidt i Vildere med, hvad jeg mente med mine Tal, saa skal jeg for ikke at blive misforstaaet sige, at jeg naturligvis mente, at disse Tal vilde blive saa høie, naar vi fik begge Lovens Paragrafer og saa fik Afslætningsgebyrerne og Pantebogsattesterne frie; under den Forudsætning vilde Tallene blive saa høie, og det er ingenlunde Smaa-ting. Til Slutning skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at der var et eneste Udsagnis i det ærede Medlems Foredrag,

baade det første og det sidste; naar Vi dragene ere smaa, modtages de jo med saa meget større Taknemmelighed, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem egentlig gottede sig ved dette Udsagnis; thi jeg tror nok, at naar vi skulle til Rigsdagsvalg, og vi mangle en Stemme, saa er en Husmands Stemme lige saa god som en Grebes. Det ærede Medlem sagde, at han gjerne vil hjælpe de Smaa og navnlig Husmændene, samt at Lovforslaget foruden mange andre fremme Feil ogsaa havde den, at man ikke derigjennem kunde komme til at hjælpe de Smaa og navnlig Husmændene. Jeg antydede i Gaar, at det skulde være mig en særlig Glæde igjennem dette Forslag at kunne komme til at gjøre Noget for disse Smaa, som lod til at ligge det ærede Medlem saa alvorlig paa Hjerte, og jeg vil da nu stille et aldeles bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem virkelig være med til, at vi kunne faae Noget gjort for, at Husmændene kunne slippe for Stempelafgift eller i alt Fald kunne faae den modereret? Vil det ærede Medlem være med til, at vi enten gjennem et særlig indbragt Forslag eller ad anden Vej kunne faae den Ændring i Husmands-kreditforeningsloven, at Husmændene skulle være fri for uforholdsmæssige Afgifter, saa kan det ærede Medlem godt komme til at muntre sig med at gjøre Noget og vise, at han virkelig vil gjøre Noget for Husmændene, og for at gjøre Overgangen for det ærede Medlem saa lempelig som muligt, skal jeg være saa moderat i mit Forlangende, at jeg vil sige, at vi behøve slet ikke at stille op, at Husmændene skulle have Pantebogsattesterne aldeles gratis, men ligesom det kjendes ved Brug i Brandkasser i Sjælland, at der for en Pantestatst kun betales 50 Ore, naar det paategnes, at den kun maa benyttes til Udmeldelse af Mænd fra Brandkassen, saaledes kunde det ogsaa her bestemmes, at Pantebogsattester kunne faaes for 50 Ore, naar de skulle benyttes til Laan i Husmandskreditforeningen. Jeg vil altsaa rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, som saa gjerne vilde gjøre Noget for Husmændene og de Smaa, om han vil være med til, at vi gjøre Noget paa det Omraade, at vi stille Forslag derom som Ændringsforslag til dette Lovforslag, som jeg haaber skal blive til Lov, eller om han dog paa anden Maade vil virke med til i denne Samling at faae denne Lettelse indført for de Smaa. Saa vil jeg sige, at naar Enden er god, er Alting godt, og saa kunde det ærede Medlem og jeg gaa op i en høiere Enhed, thi det gjælder for mig om at faae